

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817210346
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817210346.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Chlebovič Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. K. nar. X.X.XXXX a maloletú B. K. nar. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava deti rodičov Mgr. Andrey Netoličkovej nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Y. na ulici X. Q. č. X zastúpenej advokátkou JUDr. Blankou Nagyovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej č. 44 a Ing. I. K. nar. X.XX.XXXX bývajúceho v O., P. J. č. XX, Č. Y. zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Csákóm so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Hviezdoslavovej č. 4 v konaní o zníženie výživného, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 19.2.2019 č.k. 7P/340/2017-320 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného od 1.7.2017 do 31.8.2018.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o znížení výživného pre mal. A. nar. X.X.XXXX a pre mal. B. nar. XX.X.XXXX od 1.9.2018 do budúca a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 19.2.2019 č.k. 7P 340/2017-320 zamietol návrh otca Ing. I. K. nar. X.XX.XXXX na zníženie výživného za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018. Zaviazal otca prispievať na výživu maloletých detí od 1.9.2018, a to na maloletú A. K. nar. X.X.XXXX po 150 Eur mesačne a na maloletú B. K. nar. XX.X.XXXX po 120 Eur mesačne vopred vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky Mgr. U. K. nar. XX.X.XXXX. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti výroku rozsudku o znížení výživného podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí, ktoré odôvodnila tým, že s odkazom na ust. § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, keďže neboli splnené procesné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, aby nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a napokon z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy a tieto nie je účelné vykonávať v odvolacom konaní. Navrhla, aby odvolací súd zrušil ňou napadnutý výrok rozsudku a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby predmetný výrok zmenil. Samotné odvolanie odôvodnila s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku považuje za nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie, pretože sa s jej podstatnými námietkami nielenže nevysporiadal, ale ich ani všetky neuvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia, čím obrana záujmov maloletých detí vyznieva ako málo účinná, a to aj napriek jej

niekoľkým písomným podaniam a účastníckym vyjadreniam v predmetnom konaní vrátane vylučku starých rodičov zo strany otca pred súdom, ktorí potvrdili, že otca naďalej finančne zabezpečujú a podporujú tak, že uhrádzajú celý dlh súvisiaci s poskytnutým hypotekárnym úverom bankou za kúpu rodinného domu v Brne, ktorý je v zaniknutom BSM rodičov maloletých detí, ako aj platia maloletým vnučkám výživné, avšak na pokyn otca už v nižšej sume od jeho podania návrhu na zníženie výživného, pričom predtým platili výživné v plnej výške tak, ako to určil Mestský súd v Brne. Poukázala na svoje podstatné námietky, že nedošlo k takej podstatnej a trvalej zmene okolností od posledného rozhodnutia o výživnom (5.4.2017), ktoré by odôvodňovali zníženie výživného, keď súdom bolo zistené, že na strane maloletých detí došlo k takej zmene, ktorá nesporne odôvodňuje zvýšenie výživného a vznik otcovej vyživovacej povinnosti k maloletému I. K. nar. X.X.XXXX, ktorý sa mu narodil zo spolužitia s partnerkou, ako aj vznik k jeho ďalšej finančnej povinnosti voči tejto partnerke titulom náhrady nákladov nevydatej matke, nemožno považovať za takú zmenu okolností, ktorá by mala byť na ťarchu zmeny výživného, že otec len „naoko“ stratil posledné zamestnanie, ktoré mal v spoločnosti V., s.r.o., majiteľom ktorej je stále starý otec zo strany otca, prostredníctvom ktorej otec platil výživné pre maloleté dcéry a táto spoločnosť je doposiaľ činná, že sa otec dobrovoľne vzdal aj predchádzajúceho lukratívneho zamestnania v obchodnej spoločnosti D. D. Y., s.r.o., pričom zo súdneho spisu vedeného pred Mestským súdom v Brne sp. zn. 40Nc 59/2013 nevyplývalo, že by bol otec nútený opustiť toto nadštandardné platené zamestnanie, že príjmy otca sa nezmenili ani po skončení jeho zamestnania v spoločnosti starého otca maloletých detí V., s.r.o., lebo otca naďalej pravidelne a dlhodobo finančne podporujú jeho rodičia, čím maskujú jeho pravidelný mesačný príjem a tým aj dopĺňajú jeho pôvodnú (nezmenenú) životnú úroveň a nesporne ju zvyšuje aj partnerka otca, ktorá pracuje, že ako rodičia maloletých detí sú síce bezpodielovými spoluvlastníkmi po zániku ich manželstva nehnuteľnosti - rodinného domu (vila s bazénom) nachádzajúceho sa v O. na adrese P. J. XX, kde doposiaľ otec žije s novou rodinou, pričom vysporiadať spoluvlastníctvo s ňou k tomuto rodinnému domu odmieta, hoci jeho odhadovaná cena je viac ako 9 mil. Kč., že otec zablokoval a následne zrušil jej prístup k spoločnému účtu už v čase, keď ešte žili spolu potom, čo tomu predchádzalo každodenné vyberanie väčších finančných prostriedkov otcom zhruba v rozmedzí dvoch mesiacov a v celkovej sume cca 500.000 Kč, a to bez jej vedomia a súhlasu, preto bola nútená z dôvodov obáv o úplné vybielenie spoločného účtu uskutočniť výber, ktorý však dala do depozitu svojej právnej zástupkyňi v Brne, že otcom tvrdené márne úsilie nájsť si po skončení jeho pracovného pomeru svojho otca v spoločnosti V., s.r.o. aspoň nejaké zamestnanie, je účelové a zavádzajúco vykonštruované s úmyslom dosiahnuť zmenu a minimalizovanie výšky výživného pre maloleté dcéry, hoci reálne zárobkové schopnosti a možnosti otca sú podmienené jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vysokoškolským vzdelaním, aktívnou znalosťou anglického jazyka, pracovnými skúsenosťami a presadením v rámci priemyselných a finančných gigantov na území celej ČR i v zahraničí a s nesporným zázemím belgického výrobného koncernu s medzinárodným vplyvom) a že sa sústavne snaží maloleté dcéry ukračovať a maximálne znižovať a znemožňovať ich životnú úroveň, na ktorú boli zvyknuté aj tým, že jej zámerne bráni, aby pre potreby maloletých detí užívala staršie osobné motorové vozidlo rok výroby 2003, keďže otec na vozidle odstránil ŠPZ a odhlásil ho z evidencie vozidiel, aj keď stále existuje zaparkované v garáži a patrí do zaniknutého BSM rodičov detí. Zdôraznila podstatné zvýšenie odôvodnených potrieb maloletých detí, keďže maloletá A. v čase predchádzajúceho rozhodnutia bola žiačkou na prvom stupni základnej školy a v čase terajšieho rozhodnutia je žiačkou siedmeho ročníka s rozšíreným vyučovaním predmetu športovej prípravy a maloletá B. navštevovala predškolské zariadenie a v súčasnosti je žiačkou piateho ročníka ZŠ, obidve deti sú žiačkami základnej umeleckej školy, maloletá A.S. navštevuje hudobný odbor (hra na gitare), ako aj výtvarný odbor a maloletá B. navštevuje výtvarný odbor a tiež obidve sú športovo veľmi nadané a navštevujú viaceré krúžky v rámci základnej školy, ale aj mimo nej, keďže tiež navštevujú zmiešaný spevácky zbor detí, s ktorým sa zúčastňujú rôznych vystúpení aj mimo mesta Rožňava. Ich mimoškolská aktivita, vrátane ich účasti na rôznych súťažiach (Hviezdoslavov Kubín) a spoločenských podujatiach v prednese poézie a prózy, predpokladá zvýšené výdavky na cestovné a vreckové, pričom ich záľuby a potreby sú úplne rovnocenné a napriek tomu súd stanovil výšku výživného pre maloleté deti odlišne, čo ani nevysvetlil. Žijú v neporovnateľne odlišnom prostredí, ako ich otec, keďže zdieľajú spoločné bývanie s matkou a so starými rodičmi z matkinej strany, ktorí už nie sú pracovne a zárobkovo činní a nie je im umožnené, aby im zabezpečila vlastné bývanie práve využitím prípadných finančných prostriedkov z vyporiadania zaniknutého BSM na spoločnej nehnuteľnosti v Brne, čo sa otec stále snaží oddiaľovať. Samotné uznanie otcovej invalidity nepreukazuje zmenu jeho schopností dosahovať doterajšie príjmy za situácie, keď mu tieto príjmy stále a preukázateľne dopĺňajú jeho rodičia a z posudku o invalidite (z 25.10.2018) síce vyplýva pokles jeho schopností vykonávať zárobkovú činnosť o 70 %, avšak rovnako z neho vyplýva možnosť očakávať určité zlepšenie jeho zdravotného stavu v

horizonte jedného roka. Rozhodnutie súdu, ktorý za základ zníženia výživného zobral predovšetkým dôkazy uvedené v bodoch 18 a 20 odôvodnenia (lekárska správa JUDr. S. V. zo 14.2.2019, posudok o invalidite otca, rozhodnutie Českej správy sociálneho zabezpečenia v Prahe) považuje v postupe súdu za nesprávny a odvolaním napadnutý výrok v tomto smere za prekvapivý, nakoľko súd prvej inštancie na žiadnom z pojednávaní ani neobjasnil tento svoj názor. Navyiac dôrazne poukázala na to, že súdom prvej inštancie bol vzatý za hodnoverný dôkaz uvedený v bode 20 odôvodnenia (rozhodnutie Českej správy sociálneho zabezpečenia v Prahe), ktorý považuje za nevierohodný a spochybňuje jeho pravosť. Nielen, že tento dokument je absolútne nečitateľný, ale nie je ani kópiou originálu, je len textom, autorom ktorého môže byť ktokoľvek, nakoľko ani neobsahuje žiadny úradný podpis, či pečiatku, a preto ho spochybňuje. Súd nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), keď o zmene výšky výživného rozhodol v zmysle dôkazov o zmene zdravotného stavu otca, ktoré sú zjavne nečitateľné a nehodnoverné, hoci súd vzhľadom na osobitosti tohto konania mohol a mal vykonať aj iný dôkaz na overenie vážnosti, podstatnosti a trvania času predpokladanej zmeny v zdravotnom stave otca, a to aj znaleckým posudkom. Takýto dôkaz však súd prvej inštancie nevykonal a ani nevysvetlil, prečo iné dôkazy v tomto smere nie je potrebné vykonať. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), ktoré fakticky ani nemohol zistiť, lebo formalisticky vychádzal len z odôvodnenia iného rozhodnutia, a to najmä vo vzťahu k majetkovým pomerom otca a výraznej zmene pomerov v pomeroch otca, ktoré neboli nijakým spôsobom preukázané, percentuálnemu zníženiu výživného pre maloletú A. o 61,48 % a maloletú B. o 69,14 % napriek tomu, že argumentovala, že výživné určené Mestským súdom v Brne je zároveň aj formou tvorenia úspor na ďalšie štúdium detí. K ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, s prihliadnutím na ust. § 366 písm. c/, d/ CSP uviedla, že v deň vyhlásenia rozsudku videli manželia E. a J. Y. bývajúci v blízkosti otca, ako otec šoféruje motorové vozidlo a stretávajú ho na ulici a vidia ho telefonovať (čestné prehlásenie manželov E. a J. Y. je súčasťou odvolania). Ďalším dôkazom preukazujúcim aktivitu otca je skutočnosť, že bola kontaktovaná mediátorkou z Brna, pred súdnym pojednávaním na Mestskom súde v Brne pod sp. zn. 94C 238/2017 vo veci žalobcu B. K., ako starého otca maloletých detí z otcovej strany, proti nej a otcovi detí o zaplatenie 753.798 Kč s prísl., titulom bezdôvodného obohatenia, s tým, že otec je schopný mediácie, a preto bol navrhnutý termín rokovania na mesiac apríl 2019 a z rovnakého dôvodu aj Mestský súd v Brne odročil súdne pojednávanie (sp. zn. 94C 238/2017), ktoré sa malo konať 9.4.2019 na mesiac jún 2019. Zároveň citovala z predvolania na pojednávanie zo dňa 22.3.2019, že „Ze založených listín, zejména emailu U. K. (starej matky maloletých z otcovej strany) ze dne 27.2.2019 vyplýva, že žalovaný (otec maloletých) má „pouze poškozené řečové centrum, s čímž souvisí zhoršení ústního a písemného projevu, jinak je připraven v rámci svých možností mediálního setkání účasti. Tento závěr nevylučuje ani zdelení lékařky žalovaného 2 (otca maloletých) MUDr. S. V., které se vyjadřuje pouze ke schopnosti žalovaného 2 (otca maloletých) ústne a písemne vypovídat, nikolik k tomu, zda je schopem je účastnit soudního řízení, zda je duševne nemocen.“ Čiže správa ošetrojúcej lekárky otca MUDr. S. V. (na základe ktorej súd založil odôvodnenie výroku o znížení výživného), sa podľa vyrozumienia konajúcej sudkyne v Brne vyjadruje len ku schopnosti otca ústne a písomne vypovedať a nie k tomu, či je otec schopný sa súdneho pojednávania alebo mediácie zúčastňovať. Zároveň je tiež faktom, že Mestskému súdu v Brne postačovalo aj vyjadrenie starej matky zo strany otca U. K., ktorá bola vypočutá aj pred súdom prvej inštancie „že otec má len poškodené rečové centrum, čo vedie k zhoršenému ústnemu a písomnému prejavu, ale inak je pripravený a schopný rokovať a zúčastňovať sa konaní. Na druhej strane súd prvej inštancie posúdil predloženie jedinej vety ošetrojúcej lekárky otca MUDr. S. V.K. za preukázaný fakt, že otec detí je naďalej vo veľmi vážnom zdravotnom stave a prognózy na zlepšenie jeho zdravotného stavu sú nejasné, s čím sa nestotožňuje. Argumentuje aj tým, že za českým exekútorom, ktorý na území ČR vymáha dlžné výživné od otca pre maloleté deti, sa v marci 2019 dostavil otec so svojou matkou za účelom doplatenia všetkých dlhov tak, aby sa do budúca exekuovalo iba bežné výživné. V tejto súvislosti navrhla ako dôkaz mailovú správu od mediátorky JUDr. Lydky Páskovej, právneho zástupcu JUDr. Mareka Hastíka a žiadosť o oznámenie od Mgr. Jána Kreista súdneho exekútora, ktoré predložila spolu s odvolaním. Odvolací dôvod, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) odôvodnila v predchádzajúcej časti svojho odvolania a dodala, že návrh otca na zníženie výživného, ktorý podal sedem mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (určení výživného na čas po rozvode) je nedôvodný s cieľom a zámerom eliminovať výživné, resp. absolútne minimalizovať jeho výšku. Argumentuje aj tým, že otec podal návrh na zníženie výživného za rovnakých skutkových okolností, aj keď jeho príjem tvorila podpora 11.417 Kč, avšak reálne výživné v mene otca maloletých

detí platil stále starý otec zo strany otca tak, ako tomu bolo aj v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom po rozvoze. Navyiac, v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku bol podľa rozhodnutia súdu príjem otca 27.280 Kč (invalidný dôchodok), avšak naďalej reálne výživné v mene otca maloletých detí platia stále starí rodičia z otcovej strany, čo vyplynulo aj z ich svedeckých výpovedí a dôkazov, ktoré predložila. Aj keď v priebehu konania došlo k zhoršeniu zdravotného stavu v dôsledku mozgovej príhody otca, bol mu priznaný invalidný dôchodok 27.280 Kč a bol uznaný za invalidného z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ale podľa posudku o invalidite otca z 25.10.2018 je možné očakávať zlepšenie jeho zdravotného stavu v horizonte jedného roku od príhody. Túto okolnosť nesporne potvrdila doplňujúcimi dôkazmi a preto je nútená spochybniť dôkazy, na základe ktorých rozhodol súd o znížení výživného pre maloleté deti pod hranicu obvyklého rozsahu. Má za to, že je povinnosťou otca usporiadať si život tak, aby bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť k obidvom maloletým dcéram, a to aj napriek tomu, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, ktorá u otca existovala už aj v čase predchádzajúcej súdnej úpravy výživného pre maloleté dcéry, čo zohľadnené bolo. Ustálenie majetkových pomerov otca v danom prípade, ktoré je zásadnou otázkou pre náležité skutkové posúdenie výšky výživného zistené dôsledne neboli, súd nezohľadnil všetky reálne otcove príjmy, ktoré nesporne dostáva od svojich rodičov a hradí tak svoj nadštandardný život a nezohľadnil ani bezpodielové spoluvlastníctvo rodičov k rodinnému domu v Brne, v ktorom býva otec s novou rodinou, kým ona žije s dcérami spolu so starými rodičmi v Rožňave a do rodinného domu v Brne má prístup úplne znemožnený. Navyiac výživné pre maloleté deti platia v mene otca naďalej starí rodičia z otcovej strany, pričom otec už roky tvrdí, že žiadne úspory ani účty nemá, čím cielene zakrýva svoje reálne majetkové pomery, a teda je potrebné vychádzať z ust. § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine. Navyiac považuje napadnutý výrok za zmätočný a neurčitý, nakoľko súd prvej inštancie ani nezohľadnil zmenu naposledy určeného výživného na deti doposiaľ právoplatným rozsudkom Mestského súdu v Brne, ktoré predpokladá ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Keďže súd prvej inštancie v rozsudku napadnutého odvolaním nezohľadnil všetky ňou namietané a uvedené východiská, potom jeho prístup nemožno hodnotiť inak, ako formalistický a odporujúci základnému právu na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie. Na základe vyššie uvedeného navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, ako to uviedla vo svojom odvolaní.

3. Proti výroku rozhodnutia o zamietnutí návrhu na zníženie výživného podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, že v posudzovanej veci súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil mu ako strane sporu, aby mohol uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, navyše súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a okrem toho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nazdáva sa, že súd nedocenil správne okolnosti týkajúce sa ukončenia jeho pracovného pomeru v spoločnosti V., s.r.o., ako ani fakt, že si prácu hľadal aj po jeho skončení, a to nielen prostredníctvom príslušného úradu práce, ale aj sám iniciatívne. Aj keď v konaniach týkajúcich sa maloletých detí platí vyšetrovacia zásada, v predmetnom konaní protistrana neprodukovala vôbec žiadne dôkazy, ba čo viac, v podstate nič ani len netvrdila a obmedzila sa len na vyslovenie určitých ničím nepreukázaných dohád vo všeobecnej rovine. Na základe uvedeného sa mu javí, že súd neustálil správne a zákonne jeho zárobkové možnosti a schopnosti potom, čo z dôkazov vykonaných v tomto smere nevyvodil správne skutkové a právne závery. Zdôraznil, že súd nijako neodôvodnil svoj záver, že údajne nevyvíjal dostatočnú aktivitu pri hľadaní práce po skončení pracovného pomeru v spoločnosti V., s.r.o. a už vôbec nie presvedčivo. Vzdelanie a znalosť cudzieho jazyka v žiadnom prípade nie je zárukou, že sa človek dokáže zamestnať, dôkazom čoho je jeho prípad. To platí nielen o lukratívnom zamestnaní, ale aj o menej lukratívnych zamestnaniach, pretože každý štatutár potencionalného jeho zamestnávateľa sa cítil byť ohrozený vo svojej funkcii, eventuálne jeho príchodom a nástupom do práce. Žiaľ, to je realita, to je dôsledok jeho tzv. „prekvalifikácie“. Súd rovnako neuvádza, prečo pripisuje akýkoľvek význam otázke, že spoločníkom a jediným konateľom spoločnosti V., s.r.o. bol jeho otec. K tomu uviedol, že v napadnutom rozsudku súd túto skutočnosť zvýrazňuje, aj keď táto je bez akéhokoľvek právneho významu. Aj na základe otázok kladených jeho rodičom na pojednávaní sa zdalo, akoby súd (a aj protistrana) bol toho názoru, že povinnosťou jeho otca bolo pri jeho odchode do dôchodku previesť firmu na neho. Súd však opomína, že to nebolo možné, pretože nerozumie činnostiam, ktoré tvorili predmet podnikania v uvedenej spoločnosti. Súdu je veľmi dobre známe, že je inžinier ekonómie smer podniková ekonómia a preto očakávať od neho napríklad realizáciu zámočníctva či nástrojárstva, prípadne opravy vozidiel, je absolútne nielen ireálne ale až absurdné. Kým bol zamestnaný v uvedenej firme mal na starosti rovnako nie výkon týchto činností, ale projekty smerujúce či už k získaniu klientov alebo financií pochádzajúcich z iných zdrojov, čo je už síce paleta pre

ekonóma, ale bez toho, aby sa niekto venoval realizácii činností firmy v zmysle jej predmetu, ekonóm obstať nemôže. To isté platí aj o tom, že údajne nevyvíjal dostatočné úsilie pri predaji rodinného domu, ktorý patrí do ich BSM spolu i s matkou detí. Už samotný fakt, že ide o spoločný majetok, značne sťažuje možnosti jeho predaja. Navyiac aj jeho hodnota je faktorom sťažujúcim jeho predaj, predsa je všeobecne známe, že sa rodinné domy vyššej hodnoty nepomerne ťažšie predávajú, ako domy s nižšou hodnotou. Len pre úplnosť dodal, že aj sám súd označuje ich dom za „honosný“. Okrem toho závažným spôsobom sťažuje možnosť jeho predaja aj záložné právo, ktoré na predmetnom rodinnom dome viazne. Ak súd bol inej mienky a tieto okolnosti nepovažoval za podstatné prekážky pri predaji sporného rodinného domu, mal svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť a uviesť, prečo je iného názoru. Obáva sa, že súd nesprávne si vykladá „pomoc“ zo strany jeho rodičov. V prvom rade sa nejedná o pomoc jemu, ale jeho deťom (pochopiteľne s tým aj ich matke), keď za neho uhrádzali výživné, pričom podľa ich dohody to v žiadnom prípade nie je nejaká bezplatná pomoc, keď rodičom peniaze, ktoré za neho uhradili, bude musieť vrátiť. Ide teda vo svojej podstate o pôžičku. Najlepším dôkazom toho, že to nie je bezplatná podpora zo strany jeho rodičov pre neho je fakt, že dokonca už podali na neho žalobu (ako aj na matku maloletých detí) o vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia, a to za úverové splátky, ktoré zaplatili za nich v snahe zachrániť predmetný objekt. Jeho predajom v rámci exekúcie by totiž nezískal nikto iný, než súdny exekútor; všetci ostatní, ako matka maloletých, tak aj on, ich otec, by boli na tom značne stratoví a tým by boli stratoví i maloleté deti. Pokiaľ ide o tvrdenie súdu, že mal vyplatené vysoké odstupné spoločnosťou V., s.r.o. uviedol, že sa jednalo presne o sumu 90.423 Kč (brutto príjem), ide teda o údaj skresľujúci, pretože výška takéhoto príjmu v čistom je podstatne nižšia; navyše celý tento príjem do posledného haliera minul práve na svoje deti z manželstva, výživným oprávnené v tomto konaní. Keď ale súd naráža na „vysokú výšku“ odstupného, je potrebné dať do pozornosti, že pri rozsahu jeho vyživovacej povinnosti po 10.000 Kč na každé dieťa po úhrade dane a odvodov mohla vystačiť na úhradu výživného v plnej výške cca na tri mesiace. Keďže v priebehu konania protistrana celý čas spochybňovala otázku platenia výživného z účtu spoločnosti V., s.r.o., považuje za potrebné uviesť, že bol zamestnancom tejto firmy, v ktorej nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť na základe toho sa mu pravidelne každý mesiac strhávalo výživné z jeho mzdy, a to do januára 2017, následne platili výživné jeho rodičia z peňazí odstupného z ich účtu a po vyčerpaní odstupného mu požičali rovnako zo svojho účtu na úhradu výživného, ktoré peniaze im bude musieť vrátiť. Súd mu ďalej vytýka malú aktivitu pri vyporiadaní BSM, len neuvádza, aká aktivita je pritom možná z jeho strany. Je zrejmé, že o takejto otázke môže začať konať súd na základe návrhu ktoréhokoľvek z bývalých manželov, čiže postačuje, že jeden z nich podá návrh na vyporiadanie BSM na príslušnom súde. Samotné dospievanie detí a ich nástup do vyššieho ročníka, resp. vôbec do školy, súd v žiadnom prípade nemal považovať za podstatnú zmenu majúcu vplyv na výšku výživného, keďže k podstatným zmenám od poslednej úpravy výživného nedošlo pre krátkosť času. Súd prípadne iný názor v tomto smere vo svojom rozhodnutí taktiež nevysvetlil. Postráda teda odôvodnenie, prečo plynutie času za cca polroka považoval súd za zásadnú zmenu pomerov na strane maloletých detí. Podľa jeho názoru vykonané dôkazy sa nepremietli do správneho ustálenia skutkového stavu, navyše súd z vykonaných dôkazov vyvodil nesprávny právny záver, pokiaľ dospel k názoru, že v danom prípade nie je namieste znížiť rozsah jeho vyživovacej povinnosti aj za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018. Tvrdí to i napriek tomu, že si plne uvedomuje, že rozsudky odsudzujúce na plnenie v budúcnosti splatných dávok majú povahu „Clausula rebus sic stantibus“, prostredníctvom ktorej sa umožňuje prelomenie prekážky res iudicata na základe preukázanej zmeny pomerov odôvodnenej relevantnými skutočnosťami. Aj keď je pravda, že na rozdiel od procesných predpisov Zákon o rodine explicitne nevyžaduje podstatnú zmenu okolností, vzhľadom na konštrukciu tejto okolnosti ako výnimky zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, sa vyžaduje, aby k vydaniu nového rozhodnutia (v danom prípade k zaujatiu obdobného stanoviska) došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je totiž žiaduce a prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch. V zmysle záverov aplikačnej praxe preto treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu. Takéto pomery v súdnej veci dané neboli, ba čo viac, ani nemohli byť zistené už ani preto, lebo súd nemal k dispozícii súdny spis Mestského súdu v Brne, čiže ani nemohol vedieť, ako účastníci vypovedali, ako sa k veci písomne vyjadrili a podobne. Je presvedčený o tom, že na vyslovenie záveru nie je dostačujúce mať k dispozícii len príslušný rozsudok. Vyslovil názor, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, pretože každé súdne rozhodnutie je potrebné považovať za nepreskúmateľné, ak pre jeho nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov v jeho odôvodnení nie je možné zistiť, ako súd dospel k záverom, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ako dospel k samotnému rozhodnutiu v danej veci. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov patrí

medzi vady konania podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP (nesprávnym procesným postupom súdu znemožnenie strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), pretože nepreskúmateľnosť rozhodnutia strane neumožňuje efektívne sa brániť proti príslušnému rozhodnutiu. Zdôraznil, že súd nevyslovil ani svoj predbežný právny názor na vec a tým ho ukrátil na jeho práve prípadne reagovať na napr. predložením nových dôkazov alebo nových dôkazných návrhov (napr. pripojenie súdneho spisu MS v Brne). Táto námietka platí o to viac, že ani samotná protistrana netvrdila, žeby v súdnej veci boli dané podmienky na zvýšenie výživného. Z týchto podstatných dôvodov navrhol napadnutý rozsudok postupom podľa § 388 CSP zmeniť tak, že odvolací súd podanému návrhu v celom rozsahu vyhovie v zmysle jeho petitu. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že súd prvej inštancie vo vzťahu k I. výroku napadnutého odvolaním otca uviedol v odôvodnení rozhodujúci skutkový stav, ktorý aj napriek ukončeniu pracovného pomeru otca z dôvodu jeho nadbytočnosti pre organizačné zmeny v spoločnosti starého otca z otcovej strany zmenený nebol. Súd rozhodol vecne správne, pričom primeraným spôsobom v odôvodnení opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, ako aj výsledky vykonaného dokazovania. Uviedla, že spoločnosť V. s.r.o. doposiaľ nesporne existuje, nebol vyhlásený ani konkurz a nebolo rozhodnuté ani o jej likvidácii. S poukazom na obsah výpovede otcových rodičov trvala na tom, že otec mohol riadiť firmu svojho otca ako bývalý úspešný manažér a prípadne tam aj zamestnať takých zamestnancov, ktorí by zvládli predmet činnosti tejto firmy, ktoré bolo možné aj postupne meniť a prispôbovať iným podnikateľským aktivitám napr. s ekonomickým zameraním. Práve postupná likvidácia, resp. predaj firmy starého otca, ktorú avizovala v svedeckej výpovedi aj stará matka zo strany otca, sú vlastne najmä ekonomické činnosti, ktoré ovláda každý ekonóm. Napriek rozporným tvrdeniam ohľadne ďalšej pôsobnosti spoločnosti V. s.r.o. je nesporné, že do dnešného dňa spoločnosť žiadnu zmenu vo svojom postavení neregistruje, preto má za to, že aj skončenie pracovného pomeru otca v spoločnosti jeho otca bolo len účelovou a cielenou snahou ako dosiahnuť zmenu majetkových pomerov a tak vyargumentovať dosiahnutie zmeny výživného za pomoci a spoluúčasti starého otca z otcovej strany zastieraným - fingovaným skončením pracovného pomeru, vyplatením odstupného, v dôsledku čoho sa otec následne prihlásil do evidencie nezamestnaných a bola mu poskytnutá podpora v nezamestnanosti na dobu 5 mesiacov, počas ktorej, alebo aj po uplynutí ktorej si podľa jeho tvrdenia nevedel nájsť vhodnú prácu, a to aj napriek jeho doterajším skúsenostiam a schopnostiam, pracovným možnostiam vo veľkomeste, čomu jednoducho uveriť nemožno. Má za to, že súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného pre mal. deti od 1.7.2017 do 31.8.2018 správne, keď nezohľadnil otcou deklarovanú stratu zamestnania a pri posudzovaní pomerov otca vychádzal z potenciality jeho príjmov, keď zhodnotil všetky relevantné skutočnosti, a to najmä fakt, že otca naďalej finančne podporujú starí rodičia, pred rozpadom manželstva zarábala v spoločnosti D. D. Y. s.r.o. 250.000,- Kč mesačne, zo spoločného účtu vybral postupne všetky úspory a nevynaložil dostatok úsilia, aby sa zamestnal, či prípadne začal vykonávať aj menej lukratívnu prácu ako predtým, keďže je v produktívnom veku. Má za to, že v tomto prípade je tiež možné prihliadať aj na notoricky známe údaje Štatistického úradu SR alebo ČR o priemernom zárobku pracovníkov v ekonomickom odvetví. Vo vzťahu k vyporiadaniu BSM a postoja otca zotrvala na všetkých okolnostiach uvedených v odvolaní. Neobstojí námietka otca, že mu bolo zabránené v uplatňovaní jeho procesných práv, pretože v deň pojednávania a vyhlásenia rozsudku bol nesporne videný svedkami v mieste svojho bydliska ako šoféruje osobné motorové vozidlo a pred súdom deklaroval prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoje ťažké zdravotné postihnutie na základe listín, ktoré nepovažuje za hodnoverné. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, proti ktorému smeruje odvolanie otca, potvrdil ako vecne správny.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky proti výroku o znížení výživného vyjadril názor, že v tomto prípade nie sú dané odvolacie dôvody tak, ako to prezentuje matka a jej odvolanie nie je opodstatnené. Názor matky, žeby napadnutý výrok predmetného rozsudku bol nepreskúmateľný, nie je správny a ani jej nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Nezdiera názor matky, žeby sa súd nebol vysporiadal s jej námietkami v konaní a už vôbec nie s podstatnými a čo do tohto výroku súd dal jasnú odpoveď na všetky matkou nastolené otázky. Tvrdenie matky, že v jeho prípade nedošlo k takej podstatnej a trvalej zmene, ktorá by odôvodňovala potrebu zúžiť rozsah jeho vyživovacej povinnosti, hraničí až s hyenizmom. Matka nielen že si je vedomá jeho veľmi závažného zdravotného stavu, ale dokonca rozširuje aj informácie, hoci nepochybne vie, že ide o údaje osobitne chránené, čo je možné subsumovať minimálne pod ustanovenie § 374 Trestného zákona. Je potrebné upriamiť pozornosť na fakt, že nie

matka ako strana sporu má právo označiť námietky za podstatné, či menej významné, ale súd. Považuje za úplne scestnú argumentáciu matky vo vzťahu k založeniu novej rodiny a narodenia mal. syna I.. Rovnako sa nestotožnil s tvrdením matky o strate zamestnania v spoločnosti V. s.r.o. a vzdania sa výhodnejšieho zamestnania v spoločnosti D. D. Y. s.r.o. ani s tým, že sa jeho príjmy nezmenili. To isté môžeme konštatovať aj vo vzťahu k ich spoločnému majetku (rodinný dom), hľadaniu si zamestnania, k zlomyseľnému tvrdeniu o jeho údajnej snahe ukracovať svoje dcéry. Dodal, že z odvolania matky nie je možné zistiť, na základe čoho sa dopracovala k záveru, že sa súd s týmito skutočnosťami nevysporiadal a predpokladá, že ich uvádza zrejme len preto, aby jej podanie pôsobilo mohutnejším dojmom. Názor matky, že jeho invalidita nemá dopad na zárobkové možnosti a schopnosti, radšej ani nekomentuje, lebo by zrejme nenašiel vhodné výrazové prostriedky, čo si o takomto názore myslí. Pozornosti matky evidentne ušlo, že súd má vychádzať zo skutkového stavu, ktorý existuje v čase rozhodovania súdom a nie zo stavu, ktorý bude (alebo možno nebude) daný do budúcnosti. Z uvedeného dôvodu námietka, že pro futuro je možné očakávať zlepšenie jeho zdravotného stavu rovnako patrí do kategórie, že bola uvedená za účelom zvýšenia objemu podaného odvolania. Pokiaľ matka označuje rozsudok v jeho druhom výroku za prekvapivý, hoci jej je známy jeho aktuálny zdravotný stav, tak nepochybne klame, pretože ona je dostatočne inteligentný človek na to, aby za dôkaznej situácie, ktorá bola v konaní ustálená, mohla predpokladať, že súd takémuto návrhu na zníženie výživného vyhovie. Konštatoval, že matkou dané odvolacie dôvody nie sú dané. Matkou predložené čestné prehlásenia nie sú žiadnym dôkazom a nielen dôkazom v odvolacom konaní. Má za to, že pripustenie dôkaznej sily čestnému prehláseniu by bolo porušením zásady ústnosti a bezprostrednosti, navyše osoby, ktoré ho podpísali učinili tak bez zákonného poučenia o trestných následkoch krivej výpovede a tiež je otáznosť, odkiaľ a aké informácie získali o prebiehajúcom súdnom konaní. Rovnako zdôraznil, že podľa § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. S poukazom na ods. 2 tohto zákonného ustanovenia sa mu javí, že nemôže byť pochyb o tom, že čestné prehlásenie nie je spôsobilým dôkazným prostriedkom v medziach CSP. Vyjadrenia osôb k veci ohľadne skutočností, ktoré môžu mať vplyv na výsledok sporu, sa má realizovať výsluchom svedkov, ktorý úkon je potrebné uskutočniť zákonom predpísaným spôsobom v súlade s § 196 CSP a nasl. Matka však výsluch osôb, ktoré mali podpísať nejaké čestné prehlásenie nenavrhol a ani nenavrhuje, zrejme z obavy, žeby tieto osoby mohli vypovedať pravdivo po zákonnom poučení o trestných následkoch krivej výpovede. Je presvedčený, že uvedené osoby žiadne čestné prehlásenie nevypracovali a podpísali (ak ho vôbec podpísali) len to, čo pripravila pre nich matka podľa svojho želania na podpis. Aj z týchto podstatných dôvodov navrhol odvolaniu podanému matkou nevyhovieť a odvolacím súdom rozhodnúť v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

6. Otec vo svojom stanovisku zvýraznil, že matka vo svojom podaní uvádza predovšetkým svoje dohady a názory a nevychádza z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré sa snaží prezentovať tak, aby vyznievali v jeho neprospech. K tvrdeniam matky o jeho možnosti prevziať spoločnosť po svojom otcovi zotrval na skutočnostiach uvedených vo svojom odvolaní a dodal, že matka zrejme ani sama nemyslí vážne, že mohlo byť reálne vedenie malej obchodnej spoločnosti jeho osobou ako neodborníkom, čo vylučuje možnosť akejkoľvek činnosti a odborného usmerňovania práce eventuálnych zamestnancov a v okolí, kde spoločnosť poskytovala svoje služby, nebola žiadna voľná a vhodná pracovná sila, inak by ju bola zamestnala spoločnosť za aktívneho pôsobenia jeho otca. Pokiaľ matka v rozpore so svojím tvrdením, že spoločnosť je živá, naráža na možnosť postupnej likvidácie spoločnosti, zdá sa mu, že matka sa chce pasovať do pozície rozhodovania spoločníka spoločnosti V. s.r.o. a jej tvrdenie, že ako ekonóm mohol pôsobiť pri predaji spoločnosti, je demagogické, keďže nemá právne vzdelanie. Rovnako uviedol, že pracovný pomer bol jednostranne rozviazaný zo strany jeho zamestnávateľa a peniaze ním vyplatené z dôvodu odstúpeného minul všetky práve na svoje deti pochádzajúce z manželstva s ich matkou. Vo vzťahu k predaju rodinného domu matka vyslovuje svoj ničím nepodložený názor spôsobom, ako keby tento nebol subjektívnym, ale preukázanou objektívnou skutočnosťou. To isté sa vzťahuje aj o jej tvrdení, že nie je žiaden problém predat' predmetný rodinný dom, hoci okolnosti jasne svedčia o opak. Svoje tvrdenie, že bol „nesporne“ videný riadiť vozidlo v mieste svojho bydliska nijako nepreukazuje. Ak listiny, ktoré v konaní predložil spochybňuje, nech označí dôkazy na svoje tvrdenie a na vyvrátenie ich obsahu. S poukazom na vyššie uvedené matkine vyjadrenie považuje za neopodstatnený a ničím nepodložený súhrn tvrdení a trval na tom, aby súd o ním podanom odvolaní rozhodol v zmysle jeho petitu.

7. Ďalšie podania zo strany účastníkov konania podané neboli.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav vecí, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o návrhu otca na zníženie výživného za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie o výživnom za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018 považuje za presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom A. a B. do 31.8.2018. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie do 31.8.2018. Konštatuje, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti je presvedčivé a jeho úvaha týkajúca sa posúdenia pomerov účastníkov konania v čase predchádzajúcej úpravy výživného a v čase terajšieho rozhodovania vychádza z ustálenej rozhodovacej praxe súdov.

11. Odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie riadne vykonal dokazovania a dôsledne zistil skutočný stav za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Postupom konajúceho súdu nebola otcovi odňatá možnosť konať pred súdom a nebolo porušené jeho právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. O svojvôli pri výklade alebo aplikácie zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by svoj názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti o výživnom od 1.7.2017 do 31.8.2018 obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 CSP a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným. Odvolací súd uzatvára, že v tomto prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a dostatočne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery o výživnom za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018 zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami maloletej A. a maloletej B. za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii otca udáva, že v prípade rozhodovania súdu o výživnom (určenie, zvýšenie, zníženie) od rodiča pre maloleté dieťa musí byť zachovaný princíp ochrany záujmu maloletého dieťaťa, kedy je súd povinný vychádzať z článku 27 Dohovoru o právach dieťaťa zverejnený v zbierke zákonom ako oznámenie FMZV pod číslom 104/1991, z ktorého vyplýva, že sa má prihliadať na právo každého dieťaťa na životnú úroveň potrebnú pre jeho

telesný, duševný a duchovný vývoj a pri skúmaní potrieb oprávneného dieťaťa je potrebné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé a pravidelne sa vyskytujú, ale aj potreby nepravidelné a náhodné. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich a rodičov, preto v prípade, ak to ich životná úroveň umožňuje, má dieťa právo, aby boli jeho odôvodnené potreby uspokojované v plnej miere, resp. na vyššej úrovni zodpovedajúcej úrovni uspokojovania vlastných potrieb jeho rodičov (kvalitnejšia strava, oblečenie, lepšie vzdelávanie, komfortnejšie bývanie a podobne). Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh otca na zníženie výživného za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018 je správne, pretože zohľadňuje prvoradú premisu, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Zníženie výživného pre maloleté dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, má byť výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch, ktoré v prípade otca maloletých detí neboli preukázané za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018, preto sa odvolací súd so záverom súdu prvej inštancie (bod 29.) o schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch otca v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018 zhrnul všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z výpovedí účastníkov konania a nezistil, že by súd prvej inštancie vynechal akúkoľvek závažnú skutočnosť tvrdenú rodičmi, resp. že by zhrnul podstatný obsah ich výpovedí do formy, ktorá by nezodpovedala ich prednesu. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že úvaha súdu, v rámci vyhodnotenia dôkazov, mala podklad vo vykonanom dokazovaní za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018 ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, v odôvodnení svojho rozhodnutia sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

16. Podľa § 391 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom za obdobie od 1.9.2018, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP a dospel k záveru, že v tejto časti nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie, ani na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto ho podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa § 391 CSP v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie znížil výživné od otca pre maloleté deti dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa neriadil dôsledne § 185 CSP a § 36 CMP, pretože nezistil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o výživnom, dôsledne nevyhodnotil vykonané dokazovanie a svoje

rozhodnutie založil len na tom základe, že otcovi po mozgovej príhode (23.8.2018) bola priznaná invalidita tretieho stupňa pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a pokles jeho pracovnej schopnosti o 70 %, nota bene je poberateľom invalidného dôchodku do 27.280,- Kč (1.061,34 €) a nezohľadnil jeho majetkové pomery ani životnú úroveň (na ktoré prihliada pri rozhodovaní o výživnom za obdobie od 1.7.2017 do 31.8.2018), resp. či v tomto smere došlo k takej zmene pomerov, ktorá by mohla mať (mala) za následok zúženie schopností a možností otca plniť si vyživovaciu povinnosť, najmä či jeho životné náklady a platenie výživného mu naďalej zabezpečujú rodičia, na základe dohody formou pôžičky alebo bezodplatne. Súd prvej inštancie svoj myšlienkový postup dostatočne nevysvetlil s poukazom na všetky skutkové zistenia vo vzťahu k zníženiu výživného od 1.9.2018, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti je založené na domnienkach, v dôsledku čoho absentuje účel odôvodnenia rozhodnutia, ktorým je preukázanie jeho správnosti a odôvodnenosti.

20. Odvolací súd poznamenáva, že samotné súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany, musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti, určitosti, jasnosti a súladu jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Neodôvodnené alebo nedostatočne odôvodnené rozhodnutie nedovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako si súd ich vec vyložil a ako aplikoval príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie v písomnej forme rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých, neurčitých alebo nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutočného stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov. O nepresvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výživnom od 1.9.2018 do budúca svedčí rozsiahle odvolanie matky a vyjadrenie otca, pretože rodičia nedostali na svoje tvrdenia a námietky prezentované pred súdom prvej inštancie odpoveď.

21. Súd prvej inštancie napriek tomu, že vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, dôsledne nezistil rozhodujúce skutočnosti majúce vplyv na rozhodnutie o výživnom od 1.9.2018 do budúca, nota bene o vyživovacej povinnosti otca rozhodol na hypotetickom podklade, v dôsledku čoho je záver súdu o zárobkových schopnostiach a možnostiach, ako aj majetkových pomeroch otca predčasný. Rovnako je pochybením konajúceho súdu, keď vo výrokovej časti rozhodnutia o znížení výživného opomenul uviesť predchádzajúce rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho rozhodnutie sa javí, akoby išlo o určenie výživného, čo je v rozpore s predmetom konania.

22. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie dostatočne zistiť skutočný stav veci v naznačenom smere, vysporiadať sa s odvolacími dôvodmi matky a okolnosťami tvrdenými otcom vo vyjadrení, ako aj v stanovisku, najmä vo vzťahu k reálnym zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca a jeho postoja umiestniť sa na trhu práce, t.j. dôsledne zistiť pomery otca, najmä jeho reálny zdravotný stav vo vzájomnej súvislosti s možnosťou pracovať. Rovnako je nevyhnutné zistiť, či otec vynakladá dostatočné úsilie s cieľom uchádzať sa o zamestnanie a dosiahnuť rovnaký alebo vyšší príjem, ako dosahoval v čase skončenia pracovného pomeru v spoločnosti svojho otca, zistiť zdroj príjmu na úhradu ním tvrdených výdavkov, resp. na plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom a zistené skutočnosti vyhodnotiť vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami maloletých detí so zreteľom na ich právo podieľať sa na životnej úrovni otca. Bude povinnosťou súdu prvej inštancie posúdiť, či sú tu dôvody pre posúdenie schopností a možností otca z hľadiska princípu potenciality príjmu, alebo nie. Za predpokladu posúdenia zisteného skutočného stavu v zmysle princípu potenciality je potrebné potencionalný príjem povinného rodiča vyčíslieť, pretože potencionalný príjem je abstraktnou veličinou, ale má reálnu hodnotu, ktorú môže povinný rodič získať na základe svojich skutočných schopností, možností a majetkových pomerov. Rovnako bude potrebné zistiť zmenu pomerov, ktorá nastala od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k príjmovým pomeroch matky a vo vzťahu odôvodnených potrieb maloletých detí. Následne bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o návrhu otca na zníženie výživného od 1.9.2018 do budúca a o trovách konania, ak

to niektorý z účastníkov navrhne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP, teda, aby jeho závery boli logicky správne, presvedčivé a spätne preskúmateľné.

23. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).